

Sriherre Fock, Pehr Adolph, och Herr Stråle, Carl Fredric, hade inlämnadt följande Memorial hwilket upplästes.

I dessa dagar har utkommit från trycket en anonym Skrift, kallad: Några ord om nödwändigheten, att, utan hinder af Skrå författningarne, medgifwa lämpelige utvägar till försörjning af Qwinnskönet och i synnerhet Ambets- och Tjenstemåns samt andre Ståndspersoners torstiga Ankor och oförsörjde Döttrar *).

Vi hafwe med uppmärksamhet genomläst denna lilla Skrift, och kunna för wåre delar icke annat finna, än att den okände Författarens förslag är grundadt på aldra största billighet.

Då wi således gerna instämna i Auctors wälmentade project och antage detsamma såsom wårt egit, så wi härjämte ödmjukast bifoga den tryckte pjecen, och lika ödmjukast anhålla hos Högwälborne Herr Grefwen och Landt, Marskalken samt Högloflige Ridderkapet och Adeln, att de ämnen, hwarom den handlar, må tagas i ömaste öfwerwägande.

Såsom föreståndare wid Kongl. Allmänna Fattigwården här i Staden, hafwe wi haft den mest smärtande erfarenhet af det bedröfliga tillstånd, hwart enfor af alla Stånd med deras barn sig besinna.

Den

*) Öfverordade afhandling särskildt tryckt i Stockholm 1809 hos Direct. och Rgl. Bållstryckaren Peter Sohma.

Denna Inrättning kan ömsjöligen, wid saknad af tillräckliga tillgångar sträcka sin hjälpsamhet till alla behöfwande, ännu mindre tillbela åt hwar och en olycklig ett bröd hwarmed den är fullkomligt belåten.

Då Fattig-Casän alltså icke medgifwer någon widsträckt hjälpsamhet, och de flesta af de naturliga ste wägar för ofwannämnde Personer att söka sitt uppehälle genom egen flit, äro för dem tillgängliga, blir utan twiswel högst nödwändigt att snart undanröjda de hinder, som hittills sig förete.

Det är här om wi ännu en gång wäge ödmjukast anhålla. Och äge wi den fullkomligaste öfvertygelse, att Högwälborne Herr Grefwen och Landt-Marskalken, samt Högloflige Ridderkapet och Adeln ej annat kan än finna nödigt att remittera saken till Deconomie- och Beswårs Utskottet, med anmodan att ofdrörligen presentera ett sätt, huru i fråga warande del af Qwinnskönet må kunna sättas i tillstånd att genom flit och omtanka förskaffa sig tillräckelig bärning, samt dymedelst undwika nöd och elände, och att vidare undgå att ligga det allmänna till last som wi beklagligen funnit. Stockholm den 1 November 1809.

P. Ad. Fock.

C. F. Stråle.

Remitterades till Allmänna Beswårs och Deconomie-Utskottet.

Upplästes ett så lydande ifrån Wällofliga Borgare-Ståndet communiceradt Memorial.

Uf.